

en ny Bet for en stor Deel har ødelagt den ved at sætte den under Band. Jeg paapegede under Sagens 1ste Behandling et bestemt foreliggende Tilfælde af denne Art i det vestlige Jylland.

Indenrigsministeren: Den ærede Landstingsmand vil vistnok indrømme, at det er meget vanskeligt og i Grunden ugjortigt under Forhandlingen om et Forslag, som foreliggende, at indlade sig paa Behandlingen af et andet Forslag, der slet ikke foreligger.

Dahl: Jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig, at, hvor der i et saadant enkelt Tilfælde var skeet Uret, maatte det være den Paagældendes Sag at søge Betvæsenet, og derfor det viste sig, at der virkelig var skeet Skade, vilde der vistnok ogsaa blive tilstaaet Erstatning.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Majoritets Forslag:

§ 19

tilføies Slutningen af Paragraphen efter Landvæsenkommisfaterne:

„og afgjøre disse, om og i saa Fald hvor stor Erstatning der i ethvert enkelt Tilfælde skal udredes“.

forfattedes med 25 Stemmer imod 11.

Formanden: Jeg skal derefter sætte under Forhandling den af Udvalgets Majoritet foreslaaede nye § 20.

Ordføreren: Jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling at udtale, at det forekom mig, at der manglede en Lovbestemmelse med Hensyn til de Communer, der skulde modtage Bandet fra de overliggende Communer. I Forening med et andet æret Medlem af Udvalget, som ogsaa har stillet et lignende Forslag med Hensyn til Amtcommunerne, er denne Paragraph foreslaaet. Jeg skal for Dieblirket ikke videre udtale mig derom, men afvente de Øtringer, der maatte fremkomme under Discussionen.

Dahl: Det forekommer mig ikke at være nødvendigt at optage den Bestemmelse, som omhandles i denne Paragraph, i det nærværende Lovudkast, og jeg anseer det heller ikke for hensigtsmæssigt. Derimod man vil have en saadan Bestemmelse, forekommer det mig, at den burde staae i Loven om Landvæsen- og Overlandvæsenkommisstonerne. Naar der her er bestemt, at Indenrigsministeriet skal udnævne Medlemmerne af Landvæsenkommisstonerne, som saaledes i dette Tilfælde skulde træde istedet for disse tidligere combinerede Commisstoner, der nedsættes i Tilfælde, hvor en Sag angaaer flere Amter, og som jeg gjerne vil indrømme, at man maaskee helst maatte søge afløste, fordi de ere temmelig befofkelige — saa maatte der efter min Mening ogsaa optages en Bestemmelse om, hvorledes man i saa Tilfælde skal forholde sig med disse Sagers Appel; thi naar Sagen afgjøres af en saadan af Indenrigsministeriet udvalgt Commisston, saa maa Indenrigsministeriet ogsaa bestemme, til hvilke Overlandvæsenkommisstoner, hvis saadanne Institutioner blive indførte, sige Sager skulde appelleres.

Thalbiger: Jeg tillod mig allerede under Sagens første Behandling at fremhæve Bigtigheden af, at en sliq Bestemmelse, som den her foreslaaede, bliver vedtaget, fordi det saa ofte er Tilfældet, at et saadant Bando bliver reguleret paa forskjellig Maade, og det vil vist være indlysende for ethvert af de ærede Medlemmer, at det skader det hele Foretagende ganske overordentligt. Naar f. Ex. flere Communer, enten det er Amter eller Sogne, skulde have udgravet et Bando, da er det en stor Feil, naar der enten begyndes paa Midten eller der, hvor det har sit Udspring. Det er nødvendigt, at Arbejdet paabegyndes ved Udslobet, for at kunne regulere Faldet, men efter den Erfaring, jeg har, er det paa mange Steder ikke Tilfældet; den ene Commune vil ikke begynde der, hvor den burde, eller regulere sine Bando paa samme Maade som den anden Commune, og denne Omstændighed har fremkaldt mange Misligheder og anrettet betydelig Skade.

Den sidste ærede Taler mener, at Para-